

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Gfv. VII. 30.023/2012/3.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Dapsy Roberta ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Koszta Sándor ügyvéd által képviselt **I.r. alperes** és **II.r. alperes** ellen **lízingszerződésből eredő követelés megfizetése** iránt a Szegedi Városi Bíróságon 3.P.20.542/2011. számon indult és a Csongrád Megyei Bíróság 2011. október 6-án meghozott 2.Pf.21.388/2011/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperesek részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Egyetemlegesen kötelezi az alpereseket, hogy rójanak le - leletezés terhe mellett - 78.400 (Hetvennyolcezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes jogelődje mint lízingbeadó és a H A É 2003 Sz Kft. (továbbiakban: Kft.) mint lízingbevevő 2003. november 8-án PLA 1160303 számú egyedi lízingszerződést - továbbiakban: első lízingszerződés - kötöttek egymással az IVECO Eurocargo darus felépítménnyel ellátott tehergépjárműre vonatkozóan. A felek 22.642.520 Ft-ban állapították meg a teljes lízingdíjat, melyből a lízingbevevő a szerződés megkötésekor befizetett 5.662.500 Ft első lízingdíjat és vállalta, hogy a hátralékot további 60 hónapon keresztül részletekben kiegyenlíti. A lízingbevevő ez utóbbi fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a lízingbe adó a szerződést azonnali hatállyal felmondta.

A felek 2004. július 19-én új, PLA számú egyedi lízingszerződést - továbbiakban: második lízingszerződés - kötöttek egymással,

melyben a lízingdíj teljes összegét 26.469.014 Ft-ban állapították meg. A Kft. mint lízingbevevő vállalta, hogy 53 hónapon keresztül havi 282.946 Ft lízingdíjat fizet, a szerződés a tőketartozás összegét 9.178.301 Ft-ban, az ÁFA-t 2.294.575 Ft-ban jelölte meg.

Ugyanezen a napon a felperes jogelődje az I.r. és a II.r. alperesekkel „garancia szerződést” kötött, melyben az I.r. és a II.r. alperesek arra vállaltak kötelezettséget, hogy a lízingbeadó és a lízingbevevő között létrejött második lízingszerződésből eredő tartozásokat, amennyiben a lízingbe vevő fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, maguk teljesítik a lízingbeadó felé. E megállapodás értelmében az alperesek fizetési kötelezettségük alól csak annyiban mentesültek, ha a teljes tartozás valamennyi járulékával együtt a lízingbeadó részére megtérül. Rögzítették, hogy az alperesek a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat fizetésére is kötelesek, ha a lízingbeadó írásbeli felszólítására nem, vagy késedelmesen teljesítenek.

A Kft. a második lízingszerződésből eredő fizetési kötelezettségét megszegte, ezért a felperes jogelődje a szerződést a 2005. május 11-én kelt levelével azonnali hatállyal felmondta és felszólította a Kft-t, hogy a gépjárművet a felperes jogelődjének telephelyére szolgáltatassa vissza, illetve fizesse meg a lízingszerződésből eredő tartozásait. Mivel a Kft. a tehergépjárművet önként nem adta a felperes jogelődjének birtokába, ezért a felperes jogelődje annak visszaszármaztatása érdekében megbízta a C L S Kft-t, mely cég alkalmazottja a tehergépjárművet 2005. június 28-án átvette a Kft-től. A felperes jogelődje által megbízott V G gépjármű szakértő 2005. augusztus 3-án a perbeli gépjármű állapotát felmérte és annak értékét 10.080.000 Ft + ÁFA-ban határozta meg. A felperes jogelődje megbízásából az E Kft. 2006. március 2-án adásvételi szerződést kötött az S T Kft-vel a perbeli gépjárműre 9,5 millió + ÁFA vételáron, mely összeg 2006. március 14-én került jóváírásra felperes jogelődjének bankszámláján.

Felperes jogelődje 2007. március 14-én engedményezte a lízingszerződésből eredő követelését a felperesre. A felperes a meg nem fizetett, a tehergépjármű értékesítése után még mindig fennálló lízingdíj hátralék megfizetésére szólította fel az alpereseket, akik ennek nem tettek eleget.

A felperes módosított keresetében 1.790.476 Ft és járulékai megfizetésére egyetemlegesen kérte kötelezni az alpereseket. Arra hivatkozott, hogy az alperesek a 2004. július 19. napján létrejött garancia szerződésben feltétel nélküli kötelezettséget vállaltak a Kft-nek a második lízingszerződésből eredő tartozásának megfizetése iránt.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Védekezésük arra

irányult, hogy a második lízingszerződés nem jött létre, mivel a Kft. képviselőjében eljáró I.r. alperesnek erre irányuló szerződési akarata hiányzott. Abban az esetben, ha a szerződés létrejött megállapítható lenne, úgy az jóerkölcsebe ütközik, mivel az abban foglalt összes lízingdíj összege lényegesen nagyobb volt, mint az eredeti szerződésben foglalt összeg. Ezen érvénytelen szerződéshez pedig érvényes „garancia szerződés” sem kapcsolható. Vitatták a felperes által levezett elszámolás egészét, külön nevesítve az egyes díjakat, a felmondás miatti költségeket, illetve a késedelmi kamatokat. Hivatkoztak arra is, hogy a Kft. a felperesi jogelőd irányában a lízingszerződésből eredő fizetési kötelezettségét teljes egészében kiegyenlítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 1.601.685 Ft és járulékai megfizetésére egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította. Megítélése szerint a második lízingszerződés semmissége nem állapítható meg, ezért a garancia szerződés alapján az alpereseket fizetési kötelezettség terhelte. A felperes által hivatkozott elszámolás minden egyes tételét - az alperesek vonatkozó hivatkozásaira is figyelemmel - érdemben megvizsgálva jutott arra a következtetésre, hogy a felperes kereseti követeléséből az ítéletben megállapított összeg megfizetése terheli az alpereseket.

Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy az alperesek egyetemleges marasztalásának tőkeösszegét 1.307.403 Ft-ra és járulékaikra szállította le. A fellebbezés indokaira tekintettel hangsúlyozta: A peres felek között létrejött garancia szerződés tartalma szerint a Ptk. 272. §-a szerinti kezési szerződésnek minősül, figyelemmel arra, hogy az alperesek arra vállaltak kötelezettséget, hogy ha a Kft. nem teljesít, ők fognak helyette a jogosultnak teljesíteni. A peres felek közötti elszámolást a szerződés részét képező üzletszabályzat rendelkezéseinek megfelelően kellett elvégezni, és az alapján lehetett a perben az elszámolás egyes tételeinek jogcímét és összezszerűségét vizsgálni. Az elsőfokú bíróság által végzett elszámoláshoz képest a másodfokú bíróság kevesebb költség elszámolását találta mindezek alapján megállapíthatónak.

A jogerős ítélet ellen előerjesztet felülvizsgálati kérelmükben az alperesek a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet a Ptk. 376. § /3/ bekezdésébe ütközik, mivel az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy a felperes az első lízingszerződés felmondását követően nem számolt el az alperesek által megfizetett 5.662.500 Ft egyszeri, és a részletekben befizetett 2.139.042 Ft-tal. A felperes ezen elszámolás helyett rákényszerítette az alpereseket a második lízingszerződés megkötésére, amelyben a

lízingdíjat 26.469.014 Ft-ban állapította meg, ezért ez a szerződés a Ptk. 200. § /2/ bekezdése alapján jóerkölcsbe ütközik. Mivel ez a szerződés semmis, ezért az annak biztosítására kötött garanciaszerződésből eredően az alpereseknek nincs fizetési kötelezettségük. Az alperesek által befizetett összesen 9.842.520 Ft fedezte a lízingtárgy használati díját, amely alapján megállapítható lett volna, hogy az alpereseknek nincs tartozásuk a felperes felé. Hivatkoztak arra is, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a Kft. részére mindkét lízingszerződésnél felszámolt 25 % ÁFA-t. Álláspontjuk szerint a lízing tárgyának eladása után az alperesek részére vissza kellett volna téríteni a felszámított ÁFA értékét, amely a mai napig sem történt meg. Mindezek alapján a jogerős ítélet a Ptk. 376. § /3/ bekezdésébe, 200. § /2/ bekezdésébe, 234. § /1/ bekezdésébe, 319. §-ába és 320. §-ába ütközik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt nem találta jogszabálysértőnek.

Az első lízingszerződés felmondására - az alperes által sem vitatottan - azért került sor, mert a Kft. késedelembe esett a lízingdíjak megfizetésével. E felmondás jogszerűségét nem, csak az azt követő elszámolást vitatták az alperesek a perben. Ezen jogviszony alanyai azonban az alperesek nem voltak, így e körben jogszerűen keresetet nem terjeszthettek elő.

Az alpereseknek a második lízingszerződés jóerkölcsbe ütközésével kapcsolatos előadása kapcsán a Kúria osztotta a perben eljáró bíróságok azon egyező álláspontját, miszerint a Kft-nek, az első lízingszerződés felmondását követően volt választási lehetősége azzal kapcsolatban, hogy miként kívánja tovább finanszírozni a Kft. munkavégzéséhez igénybe vett perbeli munkagépet. Nem értett egyet azzal a Kúria, hogy a felperes rákényszerítette a Kft-t a második lízingszerződés, valamint az alpereseket a garanciaszerződés megkötésére ilyen tényállási elemet az alperesek nem bizonyítottak. Önmagában az, hogy a munkagépre szükség volt, azt nem igazolta. A felperesi jogelőd ajánlatát a Kft. elfogadta, így ismételten szerződéses jogviszonyba került a felperessel. A szerződés teljesítéséért pedig az alperesek „garanciát” vállaltak e szerződés jóerkölcsbe ütközése ugyancsak nem volt megállapítható.

Az alperesek sérelmezték, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták az első lízingszerződés alapján befizetett vételár előleget, valamint lízingdíjakat. A második lízingszerződés megkötésével a fent kifejtettek szerint új jogviszony jött létre a felek között, a Kft. az abban megjelölt összeg teljesítését

vállalta a felperes felé, az alperesek pedig azt, hogy a Kft. esetleges nemfizetése esetén maguk teljesítenek a felperes felé. A Kúria megítélése szerint többek között ezért sem lehet figyelembe venni e második lízingszerződésből eredő felperesi követelés összecszerűségének megállapításánál azt, hogy a Kft. az első lízingszerződés alapján mennyit teljesített a felperes felé.

Az alperesek nem jelölték meg, hogy az ÁFA elszámolására milyen törvényi rendelkezések megsértésével került sor, így ezzel a Kúria érdemben nem foglalkozott, az első lízingszerződéssel kapcsolatos ÁFA igényvel pedig a korábban kifejtettek miatt.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek a jogerős ítéletet, ezért azt a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban igazolt költsége nem merült fel, ezért arról a Kúria a Pp. 270. § /1/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 79. § /1/ bekezdése szerint nem határozott. Az alperesek felülvizsgálati kérelme az Itv. 51. § /1/ bekezdése alapján nem minősül tárgyi illetékmentesnek, ezért a Kúria a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 11. § /1/ bekezdésének megfelelő alkalmazásával kötelezte őket a le nem rótt felülvizsgálati illeték leletezés terhével történő megfizetésére.

Budapest, 2012.december 11.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke

Dr.Osztovits András sk.előadó-bíró

Dr.Csőke Andrea sk.bíró